

[Kim Behnke]

Fremskridtspartiet, men det tjener til at illustrere, hvor alvorligt det går med statens finanser i øjeblikket. Underskuddet vokser og vokser, og imens tilbringer de fleste af Folketingets medlemmer deres tid med tilbagelænedede partitaktiske manøvrer og er fuldstændig lige glade med, at vi på den måde skubber en gældsbyrde foran os. Det er efter Fremskridtspartiets mening ganske og aldeles uansvarligt.

Når Fremskridtspartiet senere givetvis vil komme med ændringsforslag, vil man høre ordførere fra andre partier holde foredrag om, hvor uansvarligt Fremskridtspartiet er, og hvor urealistisk Fremskridtspartiet er. Jeg skal allerede ved denne lejlighed understrege, at de uansvarlige og dem, der ikke tager deres opgave seriøst, det er dem, der tilbagelænet accepterer, at statens finanser udvikler sig så katastrofalt, som tilfældet er.

Vi kan ikke være bekendt over for den danske befolkning bare at blive ved med at gældsætte vores samfund. Der er kun ét sted at hente pengene i sidste instans, og det er i form af at opkræve dem hos den danske befolkning – medmindre man vil følge Fremskridtspartiets råd og gå i gang med markante og effektive reduktioner af den offentlige sektor.

Nå ja, vil man sige, men i en tid med arbejdsløshed er der vel ingen grund til at begynde at fyre offentligt ansatte. Hvis vi skal mødes omkring det fælles slogan, så skal jeg gøre opmærksom på, at der på finansloven er tifoldige, for ikke at sige hundredfoldige muligheder for at lave besparelser, der er fuldstændig beskæftigelsesneutrale, og det vil fremgå af ændringsforslag fra Fremskridtspartiet senere på samlingen. Det er muligt, men det kræver den politiske vilje.

Det kræver erkendelsen af, at de sidste 30 års såkaldte socialdemokratiske velfærdsstatspolitik har slået fejl. Arbejdsløsheden har aldrig været større, underskuddet har aldrig været større. Dokumentationen er der. Det er fuldstændig banket ind i granit, at det har slået fejl, og derfor er der brug for en ganske anden og ekspansiv vækstpolitik i det danske samfund. Og det er det, Fremskridtspartiet opfordrer til at der skal ske under de kommende og forhåbentlig afsluttende finanslovforhandlinger.

Som det ser ud i øjeblikket, ser det ærlig talt kedeligt ud: det går værre og værre. Netop

med hensyn til beskæftigelsen skal jeg også gøre opmærksom på, at netop udgiften til arbejdsløse, udgiften til alle disse tomme vandpyt-projekter og såkaldte aktiveringer, udgifterne på disse konti galoperer jo også for fuldt drøn, fordi arbejdsløsheden stiger og stiger.

Der har været forhandlet om dagpengereform, om aktivering, om finanslov og om alle mulige andre ting. Hvis man tager samtlige de forslag, der er fremkommet fra regering og fra opposition, og lader den allermost optimistiske økonom i Budgetdepartementet vurdere, hvor mange job der vil være at hente, uden at skele til hvad det vil koste, så vil summen af alle disse initiativer give et antal nye job, der er lavere end antallet af dem, der er blevet fyret ude i det virkelige liv, dem der er blevet arbejdsløse i den tid, der er brugt på partitaktiske manøvrer.

Så derfor: Se at få hænderne op af lommen og lad os komme i gang med at få gjort noget ved det! Fremskridtspartiet er som sædvanlig parat og i arbejdstøjet og indstillet på, at der skal gøres noget seriøst ved det. Jeg håber, at også et flertal i Folketinget vil være parat til det. Ellers kommer vi frem til en finanslov, der mere eller mindre vil være en katastrofe – ikke her og nu, men for vores efterkommere, som skal betale den uforskammet store gældsbyrde og fortsætte med at betale det, OECD har udnevnt til at være verdens højeste skatteniveau. Det bør ændres. Det bør være nu, der bliver sagt stop, så vi inden udgangen af dette årti kan få rettet op på finanserne, så vi kan passe årtusindskiftet og have fået orden i eget hus.

Jamen det kan jo ikke lade sig gøre, siger man. Jo, det kan, og vores nærmeste naboer i Sverige har vist, at hvis ellers den politiske vilje er til stede, så er forståelsen også til stede i befolkningen. Men spørgsmålet er, om der i dette Folketing er 90 personer, der – tillad mig udtrykket – er mandfolk nok til at lægge stemmer til. Vi vil gerne levere de første 12.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3, §§ 5-9, §§ 11-17, §§ 20-29, §§ 35-38 og §§ 40-45
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling